

WSRH, W Biegu | Prod. Sherlock

Nie jednokrotnie biłem się, pięścią w pierś
w świecie gdzie gniew doprowadza do łez.
Na mieście noże, uśmiecha się pod nosem bies
Nie wszystko okej jest, i każdy farciarzem jak Noe
dzień pod blokiem, bez emocji wita poker-face.
Życie to moment jak wdech, wydech, koniec, stres
trawi jak ogień, Donieck, w piątek ogaszę zdrowie.
I może Tobie ale mimo że marzenie wyszło
i zrobię wszystko nim zamilknę jak Smoleń.
Jak Fiedler wciąż w drodze, ambicje wbite w CV
i kiedy przyjdzie odejść mi to chciałbym tak jak Chryzyp
Spisanych kartek ryzy, kto nie ryzykował się spał
moi ludzie z nizin skaczą w stóg siana jak Ezio.
Chuj, marazm to bieg po runo mówią przez piekło
trudno zbyt rzadko lekko wiesz wtóruję swoim ludziom Ci co
karmią obłudą, szczują, kpią, niech się pieprzą
z P.O.Z.N.A.N z kreską. Salut!

Ref.

Zanim wchłonę mnie piach w środku klepsydry Chronosa
za dnia pędzę przez świat, wersety pisze po nocach.
Nie słucham rad tych głupców, nie idę ślepo za stadem
to dla tych którzy są zawsze obok mnie kiedy krwawię.

To dla naszych ludzi, po po, to dla naszych ludzi!
To dla naszych ludzi, po po, to dla naszych ludzi!
To dla naszych ludzi, po po, to dla naszych ludzi!
To dla naszych ludzi, o!

Nigdy nie byłem typem który własne życie woli przespać
nie mam patetycznych wersów naiwnych jak oczy dziecka.
To Słoń i Szelka, kręcimy swój film jak carpenter
mam sporo nowych doświadczeń i tych kilka dziar więcej.
Przez świat, pędzę jak dzieciak z torebką na wyrwie
Ty zanim powiesz cokolwiek ja zdążę zjechać na winklem.
Moją nawijkę i chamstwo ceni każdy koneser
nie mam w dowodzie Neil Armstrong choć potrafię polecieć.
JEDZIESZ!

Im więcej wiedzy tym patrze na świat inaczej
ex-koledzy chcieli by żebym skończył jak kamikaze.
Wokół sami łgarze gapią mi się w portfel przez ramię
więc stale, trzymam palec na spuście jak w "Blade Runner"
Bez bajek i półprawdy intensywna woń padliny
lodowate ostrze życia wybebesza nas jak ryby.
Dzisiaj liczysz przypiływ gotówki i puszczasz barmance oczko
jutro na onkologii pustym wzrokiem patrzysz w okno.
Znam dobrze samotność, poznałem zimno szarugi.
co chwilę widzę na skałach te roztrzaskane szalupy.
I zanim przyjdzie Anubis płyniemy wpływ lub pod prąd
zostawiając ślad po sobie niczym Kaijū w Tokio.

Ref.

Zanim wchłonę mnie piach w środku klepsydry Chronosa
za dnia pędzę przez świat, wersety pisze po nocach.
Nie słucham rad tych głupców, nie idę ślepo za stadem
to dla tych którzy są zawsze obok mnie kiedy krwawię

To dla naszych ludzi, po po, to dla naszych ludzi!
To dla naszych ludzi, po po, to dla naszych ludzi!
To dla naszych ludzi, po po, to dla naszych ludzi!
To dla naszych ludzi, o!

